

Gange og 3 tre Gange. — Endvidere er det oplyst, i hvilket Omfang der i de forskellige Amter er etableret Husmandsbrug ved Udparcellering af Gaarde eller Dele deraf. I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale ærede Medlemmer, som maatte have Interesse derfor, nærmere at gøre sig bekendt med Indholdet af det paagældende interessante Bilag.

Piper: Naar Ændringsforslagene ere tiltraadte saa enstemmigt fra alle Sider, som de ere, er dette jo ikke begrundet i, at vi fra vor Side ere saa fuldstændig tilfredse med Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger, at vi ikke kunde ønske flere Punkter forandrede, men da for det første Erfaringerne om denne Lov kun ere fra ca. 9 Aar, og da vi nu ere paa det sidste af Rigsdagssamlingen, have vi ikke villet stille saadanne Ændringsforslag, som det kunde volde Vanskelighed at faa gennemførte i det andet Ting. Det eneste Ændringsforslag, der fra vor Side er fastholdt, er Ændringsforslaget under Nr. 7. Det er stillet i Tilslutning til de Udtalelser, jeg fremsatte ved første Behandling, idet jeg fremhævede den vanskelige Stilling, der kan indtræde for Husmænd under synkende Konjunkturer paa Produkterne, naar de kun eje $\frac{1}{10}$ af Ejendommen. Og Risikoen forøges i høj Grad, efterhaanden som man ved den ene Revision efter den anden forøger Ejendommens samlede Værdi. Det er utvivlsomt langt lettere for en Mand at slaa sig igennem, naar han ejer $\frac{1}{10}$ af en Ejendom til 4,000 Kr.s Værdi, end naar han ejer $\frac{1}{10}$ af en Ejendom til 8,000 Kr.s Værdi. Det er min Overbevisning, at Udviklingen og Kendsgerningerne i Fremtiden ville bekræfte den Frygt, jeg har udtalt, og at man en Gang vil komme til at sørge for at betrygge de Mænds Fremtid bedre, som man sætter ind i Statshuse. Et meget moderat Skridt, der pegede i den rigtige Retning, vilde det være, om man vedtog det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 7, og som gaar ud paa, at Statshusmænd skulle eje $\frac{1}{5}$ af det Beløb, hvormed Laaneværdien overstiger 6,000 Kr. Pæknært betyder det ikke saa overordentlig meget; den paagældende vil let kunne skaffe det til Veje. Er det en Ejendom til 7,000 Kr., bliver det, som vort Forslag vil medføre, kun 100 Kr. mere, end Lovforslaget, og, hvis den er vurderet til 8,000, 200 Kr., som han yderligere skal have sammensparet, hvilket ikke er uoverkommeligt i disse Tider, hvor Arbejdslønnen

er saa god. Jeg tror ikke, at det af et andet Mindretal stillede Ændringsforslag under Nr. 6 yder nogen Betyggelse i samme Retning, og jeg vil derfor anbefale Ændringsforslaget under Nr. 7 fremfor Ændringsforslaget under Nr. 6.

Jeg udtalte tillige under første Behandling en Tvivl om, at en Del af de fungerende Kommissioner altid saa nøje overvejede og gjorde deres Indflydelse tilstrækkeligt gældende med Hensyn til Jordlodder, som ikke havde den Kvalitet, de burde have. Der er utvivlsomt udstykket Jordlodder til Statshuse, der ikke burde have haft den Anvendelse, hvorved de paagældende have faaet et Sisyfusarbejde, som de kunde have undgaaet, hvis Kommissionerne havde været mere aarvaagne. For at frembringe en Spore for de Kommissioner, der ikke have haft Øjet tilstrækkeligt aabent herfor, havde jeg ment, at det var rigtigt, at der i Loven indeholdtes nogle Bestemmelser, der gik i en noget skærpene Retning med Hensyn til, hvad Kommissionerne skulle paase og kræve ved Overvejelsen af, om der bør gives Laan i Jordlodder eller ikke. Forhandlingerne i Udvalget bragte mig imidlertid til at tage et Ændringsforslag, jeg havde stillet i den Retning, tilbage. Det sidste Stykke i Betænkningen omhandler dette Punkt, og efter hvad jeg forstod paa den højtærede Minister efter Konferencen i Udvalget, var Ministeren enig med mig i, at der skal gøres, hvad man fra Administrationens Side formaar, for at anspro Kommissionerne i saa Henseende. Det vilde være af stor Betydning, om den højtærede Minister under Forhandlingerne her i Salen vilde give sin Tilslutning dertil. Der kan i den Instruks, der udfærdiges fra Ministeriet, lægges et ikke saa ringe Pres paa Kommissionerne i den Retning.

la Cour: Da jeg ikke er i Tvivl om, at den danske Jord udnyttes bedst i de smaa Landbrug, eftersom Forholdene ere for Øjeblikket, har jeg ikke Uvillie imod dette Lovforslag. Jeg har heller ikke Uvillie imod, at de Laan, der kunne ydes fra Statens Side, ere satte noget højere op, end det har kunnet ske forhen, jeg er blot ikke aldeles sikker paa, om der er økonomisk Evne til at bære det Indskud, Staten gør paa 4 Millioner.

Derimod er jeg ikke enig i, at man i Lovforslaget paa andre Punkter er gaaet noget bort fra det gamle Indhold, og i, at man har tilføjet noget nyt i Lovforslaget,